

editorial

eleccions generals 14-m

Els darrers quatre anys del Govern central, amb majoria absoluta del PP, passaran a la història de l'Estat espanyol com el quadrienni de l'involucionisme democràtic. Mai no havíem sofert, en els anys de rodatge de la democràcia, tantes retallades a la llibertat d'expressió ni tant de control a les llibertats que havíem consolidat. Mai no havíem detectat aquest empobriment ideològic, conseqüència directa de la forta embranzida del pensament únic. Ni, tampoc, s'havia criminalitzat tant la dissidència

A l'àmbit educatiu aquests quatre anys s'han plasmat en un desplegament legal retrògrad, provocant vertaderes contrareformes educatives. En són una bona prova la Llei de FP que en èpoques anteriors s'havia intentat impulsar; la LOU que és bona prova d'allò que és jerarquitzar la universitat i retallar-hi la participació democràtica i, sobretot la LOCE, última llei orgànica educativa que ens recorda i ens porta de bell nou a aspectes ja viscuts de la dictadura.

Quant al model d'estat hem comprovat com el neocentralisme atempta contra les competències autonòmiques i fa més difícil la convivència entre els pobles i l'Estat.

Hem vist el clar ressorgiment impulsat pel Govern central del més ranci conservadurisme que es detecta amb el model de família que s'està promocionant, sense tenir en compte la realitat social, una política de gènere nefasta, amb un increment esgarrifós de la violència domèstica, l'adoctrinament religiós i la seva obligatorietat dins els currículums escolars.

La darreres dades de la EPA són preocupants, a pesar de les manifestacions fetes pel titular del Ministeri de treball. Augment de les persones aturades malgrat augmentin les contractades, la causa és fàcil d'esbrinar: els contractes temporals, el treball en precari és el que s'incrementa enfront de la disminució del treball consolidat. És a dir, que a pesar dels grans discursos demagògics, els quatre anys de govern del PP han representat que l'Estat espanyol segueixi estant al llistó més alt dels països de la Unió Europea amb persones aturades i amb

treball cada cop més precari. Cal recordar la vaga general del 20 de juny de 2002, el motiu de la qual fou l'esmentada precarització laboral i el retall de les prestacions socials. I què hem de dir de les pensions? Any rere any, a començament d'any, ens omplen els mitjans de comunicació de campanyes de revalorització de les pensions, que sí es revaloritzarien si s'hi invertís aquesta despesa publicitària, però bé ho saben les persones pensionistes que no ho és certa tal revalorització. Com entendre revalorització si les mateixes centrals sindicals signen amb el Govern central plans per privatitzar-les.

Mai l'especulació immobiliària no havia tengut el sostre tan alt. Mai no hi havia hagut tanta tensió pel territori com ara.

I què hem de dir de la política exterior? Les actuacions de política exterior s'han caracteritzat per una política repressiva, d'alineació amb les potències impulsores d'una guerra il·legal, de submissió als Estats Units i no a l'Europa social i més democràtica. De l'aprovació d'una Llei d'Estrangeria, reformada dues vegades per retallar molt més els pocs drets de les persones immigrants. On és la política solidària d'aquest govern contra els més desvalguts?

La política lingüística ha estat un camp de batalla del PP des de sempre. Han utilitzat la llengua com a arma de confrontació i de disgregació social. En són bona prova les darreres declaracions del Conseller d'Educació de la nostra Comunitat. Amb l'excusa que no fan més que acomplir el seu programa electoral, intenten seccionar la nostra llengua: imposició d'hores de castellà al moment de l'aprenentatge en la llengua pròpia, valencià a les escoles d'idiomes...

Cal tenir memòria històrica, recordar quants esforços hem fet totes i tots perquè això no fos així. En les nostres mans està redreçar-ho. Juntament amb altres persones, d'altres sectors laborals i socials ho podem aconseguir, dia 14 de març la ciutadania pot esdevenir en electores i en electors, que juntem les forces per passar pàgina o per escriure -o que ens escriguin- més línies d'aquest llibre ranci i conservador.